

พฤติกรรมการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์ ความรู้ความเข้าใจ ทัศนคติและพฤติกรรมการอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่น ของเยาวชนในจังหวัดฉะเชิงเทรา

Exposure Behavior for Public Relations Media, Understanding Attitude, and
Local Cultural Conservation Behavior of Youths in Chachoengsao Province

อรุณ คงดี *

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างลักษณะทางประชากรของเยาวชนในจังหวัดฉะเชิงเทรา กับพฤติกรรมการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่นของจังหวัดฉะเชิงเทรา รวมทั้งศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับวัฒนธรรมท้องถิ่นของจังหวัดฉะเชิงเทรา กับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมท้องถิ่นของเยาวชนในจังหวัดฉะเชิงเทรา ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมท้องถิ่นของจังหวัดฉะเชิงเทรา กับทัศนคติที่มีต่อการอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่นของเยาวชนในจังหวัดฉะเชิงเทรา และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติที่มีต่อการอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่นของจังหวัดฉะเชิงเทรากับพฤติกรรมการอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่นของเยาวชนในจังหวัดฉะเชิงเทรา โดยการศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ในรูปแบบของการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ประชากรของการศึกษาในครั้งนี้ คือ เยาวชนที่มีอายุ 15-25 ปี ทั้งเพศชาย และเพศหญิง ที่อาศัยอยู่ในจังหวัดฉะเชิงเทรา จำนวน 400 คน โดยเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม ผลการศึกษาวิจัย พบว่า เยาวชนในจังหวัดฉะเชิงเทราที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่นของจังหวัดฉะเชิงเทราแตกต่างกัน นอกจากนั้นยังพบว่า พฤติกรรมการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับวัฒนธรรมท้องถิ่นของจังหวัดฉะเชิงเทรา มีความสัมพันธ์กับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมท้องถิ่นของเยาวชนในจังหวัดฉะเชิงเทรา ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมท้องถิ่นของจังหวัดฉะเชิงเทรา มีความสัมพันธ์กับทัศนคติที่มีต่อการอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่นของเยาวชนในจังหวัดฉะเชิงเทรา และทัศนคติที่มีต่อการอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่นของจังหวัดฉะเชิงเทรา ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่นของเยาวชนในจังหวัดฉะเชิงเทราอย่างมีระดับนัยสำคัญที่ 0.05

คำหลัก: พฤติกรรมการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์ ความรู้ความเข้าใจ ทัศนคติ พฤติกรรมการอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่นของเยาวชนในจังหวัดฉะเชิงเทรา

* อรุณ คงดี

นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาการโฆษณาและสื่อสารการตลาด
มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี

Abstract

The objectives of this research were to compare the differences of the demographic characteristics of the teenagers in Chachoengsao to the media exposure behavior on the local cultural conservation, to study the relationship between the public relation media exposure behavior on the local culture of Chachoengsao and the understanding on the local culture of the teenagers in Chachoengsao, and to examine the understanding of local culture of Chachoengsao and the attitude towards the local cultural conservation of the teenagers in Chachoengsao. Moreover, this research also examined the relationship between the attitude towards the local cultural conservation of Chachoengsao and the local cultural conservation behavior of the teenagers in Chachoengsao. This research was a quantitative research, and it was in the form of survey research by using the questionnaires. The population of this research was 400 teenagers in the range of 15-25 years old, and they were both male and female who lived in Chachoengsao.

The findings showed that the demographic characteristics of the teenagers in Chachoengsao were different. In the term of the relation public media exposure behavior of the teenagers in Chachoengsao was different. The relation public media exposure behavior on the local cultural conservation of Chachoengsao related to the understanding of the local culture of the teenagers in Chachoengsao. Furthermore, the understanding of the local culture of Chachoengsao also

related to the attitude towards the local cultural conservation of the teenagers in Chachoengsao. On the other hand, the attitude towards the local cultural conservation of Chachoengsao did not relate to the local cultural conservatism of the teenagers in Chachoengsao, which was statistically significant at 0.05 levels.

Keywords: Public relation media exposure behavior, Understanding, Attitude, Local cultural conservation behavior of teenagers in Chachoengsao

บทนำ

ในปัจจุบันจะพบว่าวัฒนธรรมประจำท้องถิ่นในหลาย ๆ ท้องถิ่นกำลังถูกละเลย และเลือนหายไปจากสังคมไทย โดยเฉพาะในจังหวัดฉะเชิงเทราซึ่งเป็นจังหวัดที่มีวัฒนธรรมท้องถิ่นที่หลากหลายและเป็นการผสมผสานระหว่างวัฒนธรรมของหลากหลายเชื้อชาติเข้าด้วยกันโดยในปัจจุบันหน่วยงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชนในจังหวัดฉะเชิงเทราได้มีการจัดกิจกรรม และโครงการต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมให้เยาวชนในจังหวัดฉะเชิงเทราตระหนักเห็นถึงความสำคัญของวัฒนธรรมท้องถิ่นและมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้ทำการศึกษาในเรื่อง “พฤติกรรมการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์ ความรู้ความเข้าใจ ที่ศนคค และพฤติกรรมการอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่นของเยาวชนในจังหวัดฉะเชิงเทรา” ขึ้น โดยเลือกทำการศึกษาในกลุ่มเยาวชนในจังหวัดฉะเชิงเทรา โดยผลที่ได้จากการศึกษาวิจัยครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการวางแผนการประชาสัมพันธ์ การจัดทำสื่อประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับวัฒนธรรมท้องถิ่นของจังหวัดฉะเชิงเทราให้สามารถเข้าถึงกลุ่มเป้าหมาย และนอกจากนี้งานวิจัยนี้ยังเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่สนใจที่จะศึกษาวิจัยเกี่ยวกับเรื่องของการอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่นของ

จังหวัดฉะเชิงเทรา และจังหวัดอื่นๆ ทั่วประเทศ โดยการนำไปใช้เป็นแนวทางในการศึกษา และนำข้อมูลที่ได้ไปปรับใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อชุมชน สังคม จังหวัดและประเทศไทยต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างลักษณะทางประชากรของเยาวชนในจังหวัดฉะเชิงเทรากับพฤติกรรมการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับวัฒนธรรมท้องถิ่นของจังหวัดฉะเชิงเทรา
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับวัฒนธรรมท้องถิ่นของจังหวัดฉะเชิงเทรากับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมท้องถิ่นของเยาวชนในจังหวัดฉะเชิงเทรา
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมท้องถิ่นของจังหวัดฉะเชิงเทรากับทัศนคติที่มีต่อการอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่นของเยาวชนในจังหวัดฉะเชิงเทรา

4. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติที่มีต่อการอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่นของจังหวัดฉะเชิงเทรากับพฤติกรรมการอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่นของเยาวชนในจังหวัดฉะเชิงเทรา

สมมติฐานการวิจัย

1. เยาวชนในจังหวัดฉะเชิงเทราที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับวัฒนธรรมท้องถิ่นของจังหวัดฉะเชิงเทราแตกต่างกัน
2. พฤติกรรมการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับวัฒนธรรมท้องถิ่นของจังหวัดฉะเชิงเทรา มีความสัมพันธ์กับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมท้องถิ่นของเยาวชนในจังหวัดฉะเชิงเทรา
3. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมท้องถิ่นของจังหวัดฉะเชิงเทรา มีความสัมพันธ์กับทัศนคติที่มีต่อการอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่นของเยาวชนในจังหวัดฉะเชิงเทรา

4. ทัศนคติที่มีต่อการอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่นของจังหวัดฉะเชิงเทรา มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่นของเยาวชนในจังหวัดฉะเชิงเทรา

วิธีการดำเนินการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการศึกษาวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ในรูปแบบของการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ประชากรของการศึกษาในครั้งนี้ คือ เยาวชนที่มีอายุ 15-25 ปี ทั้งเพศชายและเพศหญิง ที่อาศัยอยู่ในจังหวัดฉะเชิงเทรา จำนวน 400 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) โดยสถิติวิเคราะห์เชิงพรรณนา และสถิติวิเคราะห์เชิงอนุมาน เพื่อทดสอบสมมติฐานทั้ง 4 สมมติฐาน ด้วยสถิติ T-test, F-test, Chi - square และ Pearson's Correlation Coefficient

ผลการวิจัย

1. เยาวชนในจังหวัดฉะเชิงเทราที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับวัฒนธรรมท้องถิ่นของจังหวัดฉะเชิงเทราแตกต่างกัน
2. พฤติกรรมการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับวัฒนธรรมท้องถิ่นของจังหวัดฉะเชิงเทรา มีความสัมพันธ์กับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมท้องถิ่นของเยาวชนในจังหวัดฉะเชิงเทรา
3. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมท้องถิ่นของจังหวัดฉะเชิงเทรา มีความสัมพันธ์กับทัศนคติที่มีต่อการอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่นของเยาวชนในจังหวัดฉะเชิงเทรา
4. ทัศนคติที่มีต่อการอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่นของจังหวัดฉะเชิงเทรา ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่นของเยาวชนในจังหวัดฉะเชิงเทรา

อภิปรายผลการวิจัย

สมมติฐานการวิจัยที่ 1 เยาวชนในจังหวัดฉะเชิงเทราที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับวัฒนธรรมท้องถิ่นของจังหวัดฉะเชิงเทราแตกต่างกัน ผลการศึกษาพบว่า เยาวชนเพศหญิงจะมีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับวัฒนธรรมท้องถิ่นของจังหวัดฉะเชิงเทราจากสื่อมวลชน สื่อบุคคล สื่อเฉพาะกิจ และสื่อสมัยใหม่มากกว่าเยาวชนเพศชาย ทั้งนี้เนื่องมาจากว่า เพศหญิงเป็นเพศที่มีความละเอียดอ่อน มีความต้องการที่จะได้รับข่าวสารเรื่องต่าง ๆ มากกว่าเพศชาย จึงทำให้เพศหญิงมีพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับวัฒนธรรมท้องถิ่นจังหวัดฉะเชิงเทรามากกว่าเพศชาย ผลการศึกษาวิจัยข้างต้นสอดคล้องกับ ศิริวรรณ เสรีรัตน์ (2538 หน้า 52) ที่ได้กล่าวไว้ว่าเพศหญิงและเพศชายมีความต้องการที่จะเปิดรับข่าวสารในเรื่องต่าง ๆ ที่แตกต่างกัน เนื่องจากสังคมและวัฒนธรรมเป็นตัวกำหนดบทบาทและกิจกรรมของผู้หญิงและผู้ชายไว้แตกต่างกัน ซึ่งผู้หญิงนั้นถูกจูงใจมากกว่าผู้ชาย รวมทั้งผู้หญิงเป็นเพศที่มีจิตใจอ่อนไหว หรือเจ้าอารมณ์ (Emotional) มีความโอนอ่อนผ่อนตาม (Submissive) มีความเป็นแม่บ้านและหยิ่งถึงจิตใจของคนได้ดีกว่าผู้ชาย จึงส่งผลทำให้มีความสนใจในเรื่องต่าง ๆ รอบตัว หรือภายในสังคมมากกว่าเพศชาย

สมมติฐานการวิจัยที่ 2 พฤติกรรมการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับวัฒนธรรมท้องถิ่นของจังหวัดฉะเชิงเทรา มีความสัมพันธ์กับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมท้องถิ่นของเยาวชนในจังหวัดฉะเชิงเทรา

ผลการศึกษาพบว่า สื่อมวลชน พฤติกรรมการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับวัฒนธรรมท้องถิ่นของจังหวัดฉะเชิงเทราจากสื่อมวลชนและสื่อบุคคลมีความสัมพันธ์กับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมท้องถิ่นของเยาวชนในจังหวัดฉะเชิงเทรา

อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยความสัมพันธ์ดังกล่าวเป็นไปในเชิงบวก กล่าวคือ เมื่อมีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับวัฒนธรรมท้องถิ่นของจังหวัดฉะเชิงเทราจากสื่อมวลชนสูง จะมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมท้องถิ่นของเยาวชนในจังหวัดฉะเชิงเทราในระดับปานกลาง โดยความสัมพันธ์ที่พบอยู่ในระดับปานกลาง ผลการศึกษาวิจัยข้างต้นสอดคล้องกับน้ำทิพย์ มณฑาทอง (2548, หน้า 115) ซึ่งทำการศึกษาวิจัย เรื่อง “การอนุรักษ์วัฒนธรรมพื้นเมืองล้านนาของครูโรงเรียนประถมศึกษาสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลำปาง เขต 2 อำเภอเกาะคา จังหวัดลำปาง” ผลการศึกษาวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการอนุรักษ์วัฒนธรรมพื้นเมืองล้านนาจากสื่อมวลชน และสื่อบุคคลมากกว่า จะมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการอนุรักษ์วัฒนธรรมพื้นเมืองล้านนามากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่เปิดรับข่าวสารน้อยกว่า สามารถสรุปได้ว่า การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการอนุรักษ์วัฒนธรรมพื้นเมืองล้านนาจากสื่อมวลชนและสื่อบุคคลมีความสัมพันธ์กับความเข้าใจเกี่ยวกับการอนุรักษ์วัฒนธรรมพื้นเมืองล้านนา สอดคล้องกับชาร์ลส์ เค. อัทคิน (Charles K. Atkin, 1973, p. 208) ที่กล่าวว่าบุคคลที่มีการเปิดรับข่าวสารมากจะเป็นคนที่มีความรู้ในเรื่องต่าง ๆ อย่างกว้างไกล ดังนั้นจึงพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่นของจังหวัดฉะเชิงเทราจากสื่อมวลชน และสื่อบุคคล จะมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่นของจังหวัดฉะเชิงเทราตามไปด้วย

สื่อเฉพาะกิจ พฤติกรรมการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับวัฒนธรรมท้องถิ่นของจังหวัดฉะเชิงเทรา จากสื่อเฉพาะกิจมีความสัมพันธ์กับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมท้องถิ่นของเยาวชนในจังหวัดฉะเชิงเทราอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยความสัมพันธ์ดังกล่าวเป็นไปในเชิงบวก กล่าวคือ เมื่อมีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับวัฒนธรรมท้องถิ่นของจังหวัดฉะเชิงเทราจาก

สื่อเฉพาะกิจสูงจะมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมท้องถิ่นของเยาวชนในจังหวัดฉะเชิงเทราในระดับต่ำ โดยความสัมพันธ์ที่พบอยู่ในระดับต่ำ ผลการศึกษาวิจัยข้างต้นสอดคล้องกับ นำทิพย์ มณฑาทอง (2548, หน้า 115) ซึ่งทำการศึกษาวิจัย เรื่อง “การอนุรักษ์วัฒนธรรมพื้นเมืองล้านนาของครูโรงเรียนประถมศึกษาสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลำปาง เขต 2 อำเภอเกาะคา จังหวัดลำปาง” ผลการศึกษาวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการอนุรักษ์วัฒนธรรมพื้นเมืองล้านนาจากสื่อเฉพาะกิจจะมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการอนุรักษ์วัฒนธรรมพื้นเมืองล้านนาตามไปด้วยสื่อสมัยใหม่ พฤติกรรมการเปิดรับสื่อประชาชนสัมพันธ์เกี่ยวกับวัฒนธรรมท้องถิ่นของจังหวัดฉะเชิงเทรา จากสื่อสมัยใหม่มีความสัมพันธ์กับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมท้องถิ่นของเยาวชนในจังหวัดฉะเชิงเทราอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยความสัมพันธ์ดังกล่าวเป็นไปในเชิงบวก กล่าวคือ เมื่อมีพฤติกรรมในการเปิดรับสื่อประชาชนสัมพันธ์เกี่ยวกับวัฒนธรรมท้องถิ่นของจังหวัดฉะเชิงเทราจากสื่อสมัยใหม่สูง จะมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมท้องถิ่นของเยาวชนในจังหวัดฉะเชิงเทราสูงตามไปด้วย โดยความสัมพันธ์ที่พบอยู่ในระดับสูง ผลการศึกษาวิจัยข้างต้นสอดคล้องกับการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ที่พบว่า เยาวชนมีพฤติกรรมในการเปิดรับสื่อประชาชนสัมพันธ์เกี่ยวกับวัฒนธรรมท้องถิ่นของจังหวัดฉะเชิงเทรา จากสื่อสมัยใหม่ โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยเปิดรับข่าวสารจาก Line มากที่สุด รองลงมา คือ Facebook ซึ่งแสดงให้เห็นว่าสื่อสมัยใหม่ โดยเฉพาะ Line และ Facebook เป็นสื่อสมัยใหม่ที่ได้รับการนิยมนจากเยาวชน และเป็นสื่อที่สามารถเข้าถึงกลุ่มเยาวชนได้มากที่สุด นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับบังทราย อินทะวัน (2553, หน้า บทคัดย่อ) ซึ่งทำการศึกษาวิจัย เรื่อง “พฤติกรรมบริโภคสื่อประเภทต่างๆ ของวัยรุ่นไทยในจังหวัดเชียงใหม่” ผลการศึกษพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มี อายุระหว่าง 15 – 25 ปี จะมีพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารจากสื่อออนไลน์มากที่สุด ทั้งนี้

เนื่องจากจากสื่อออนไลน์เป็นสื่อที่มีรูปแบบที่ทันสมัย มีความรวดเร็วในการติดต่อสื่อสาร และสามารถโต้ตอบระหว่างผู้รับสารและผู้ส่งสารได้อย่างรวดเร็ว จึงเป็นสื่อที่ตรงต่อความต้องการของผู้รับสารที่เป็นกลุ่มวัยรุ่นมากที่สุด

สมมติฐานการวิจัยที่ 3 ความรู้ความเข้าใจ

เกี่ยวกับวัฒนธรรมท้องถิ่นของจังหวัดฉะเชิงเทรา มีความสัมพันธ์กับทัศนคติที่มีต่อการอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่นของเยาวชนในจังหวัดฉะเชิงเทรา

ด้านความรู้ ความเข้าใจ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมท้องถิ่นของจังหวัดฉะเชิงเทรา มีความสัมพันธ์กับทัศนคติที่มีต่อการอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่นของเยาวชนในจังหวัดฉะเชิงเทรา ด้านความรู้ ความเข้าใจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยความสัมพันธ์ดังกล่าวเป็นไปในเชิงบวก กล่าวคือ เมื่อมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมท้องถิ่นของจังหวัดฉะเชิงเทราสูงจะมีทัศนคติที่มีต่อการอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่นของเยาวชนในจังหวัดฉะเชิงเทราด้านความรู้ความเข้าใจในระดับสูงตามไปด้วย โดยความสัมพันธ์ที่พบอยู่ในระดับต่ำมาก เช่นเดียวกับทัศนคติด้านความรู้สึก ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมท้องถิ่นของจังหวัดฉะเชิงเทรา มีความสัมพันธ์กับทัศนคติที่มีต่อการอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่นของเยาวชนในจังหวัดฉะเชิงเทราด้านความรู้สึก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยความสัมพันธ์ดังกล่าวเป็นไปในเชิงบวก กล่าวคือ เมื่อมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมท้องถิ่นของจังหวัดฉะเชิงเทราสูง จะมีทัศนคติที่มีต่อการอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่นของเยาวชนในจังหวัดฉะเชิงเทราด้านความรู้สึกในระดับสูงตามไปด้วย โดยความสัมพันธ์ที่พบอยู่ในระดับต่ำมาก ซึ่งสามารถสรุปได้ว่า เยาวชนที่มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมท้องถิ่นจะทัศนคติที่ดีต่อการอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่นตามไปด้วย ซึ่งผลการศึกษาวิจัยข้างต้นสอดคล้องกับสำนักงานทดสอบการศึกษา กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2531, หน้า 25) ที่

ได้กล่าวไว้ว่า ความรู้ ความเข้าใจ จะหมายถึง การจำและการที่บุคคลสามารถระลึกถึงเรื่องราว วัตถุ บุคคล หรือเรื่องใดเรื่องหนึ่งได้ โดยความรู้ ความเข้าใจ ในเรื่องใดเรื่องหนึ่งเกิดจากการที่บุคคลได้รับข่าวสาร ทำให้เกิดการรับรู้และตีความสิ่งที่ผู้อื่นถ่ายทอดมายังตนเองด้วย เมื่อบุคคลมีความรู้ ความเข้าใจก็จะทำให้เกิดทัศนคติต่อเรื่องนั้น ๆ ตามมา

สมมติฐานการวิจัยที่ 4 ทัศนคติที่มีต่อการอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่นของจังหวัดฉะเชิงเทรา มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่นของเยาวชนในจังหวัดฉะเชิงเทรา

ผลการศึกษาวิจัย พบว่า ทัศนคติที่มีต่อการอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่นของจังหวัดฉะเชิงเทรา กับพฤติกรรมการอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่นของเยาวชนในจังหวัดฉะเชิงเทรา พบว่า ทัศนคติที่มีต่อการอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่นของจังหวัดฉะเชิงเทรา ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่นของเยาวชนในจังหวัดฉะเชิงเทรา ผลการศึกษาวิจัยข้างต้นสอดคล้องกับสุริรา แก้วโกสสถิต (2548, หน้า 111) ซึ่งทำการศึกษา เรื่อง “การศึกษาความคิดเห็นของคนเชื้อสายมอญเกี่ยวกับบทบาทของสื่อบุคคล สื่อประเพณี และสื่อมวลชนในการอนุรักษ์วัฒนธรรม : ศึกษาเฉพาะกรณีชุมชนมอญเกาะเกร็ด ปากลัด และบางกระดี” ผลการศึกษาพบว่า ทัศนคติที่มีต่อการอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่นไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่นของชุมชนมอญเกาะเกร็ด ปากลัด และบางกระดี นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับน้ำทิพย์ มณฑาทอง (2548, หน้า 115) ซึ่งทำการศึกษาวิจัย เรื่อง “การอนุรักษ์วัฒนธรรมพื้นเมืองล้านนาของครูโรงเรียนประถมศึกษาสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลำปาง เขต 2 อำเภอเกาะคา จังหวัดลำปาง” ผลการศึกษาวิจัยพบว่า ทัศนคติที่มีต่อการอนุรักษ์วัฒนธรรมพื้นเมืองล้านนาไม่มีความสัมพันธ์กับการอนุรักษ์วัฒนธรรมพื้นเมืองล้านนา ทั้งนี้เนื่องมาจากการอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่นนั้นจะสำเร็จลุล่วงไปได้ก็มีความจำเป็นที่จะต้องอาศัย

ความสนับสนุน และความร่วมมือจากหน่วยงานต่างๆ ทั้งภาครัฐ เอกชน และประชาชนทุกคน ดังนั้นถึงแม้ว่าบุคคลจะมีทัศนคติที่ดีต่อวัฒนธรรมท้องถิ่นอย่างไร แต่หากไม่ได้รับการสนับสนุนให้เกิดกิจกรรมในการอนุรักษ์รักษาที่จะทำให้บุคคลเกิดพฤติกรรมการอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่นอย่างจริงจัง

ข้อเสนอแนะจากงานวิจัยในครั้งนี

- ส่งเสริมให้เยาวชนในจังหวัดฉะเชิงเทรา มีความรู้ ความเข้าใจ ทัศนคติ และพฤติกรรมในการอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่น ควรเลือกใช้สื่อสมัยใหม่ในการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสาร เพราะปัจจุบันสื่อสมัยใหม่สามารถเข้าถึงเยาวชนได้มากที่สุด อย่างไรก็ตามควรมีการใช้สื่อประเภทอื่น ๆ ควบคู่ไปด้วย ไม่ว่าจะเป็นสื่อมวลชน สื่อบุคคล และสื่อเฉพาะกิจ
- การที่จะทำให้เยาวชนมีความตระหนัก และมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่น จะต้องสร้างความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมท้องถิ่นให้แก่เยาวชนเป็นอย่างแรก เนื่องจากเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้เยาวชนเกิดทัศนคติที่ดีและเกิดพฤติกรรมการอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่น

ข้อเสนอแนะจากงานวิจัยในครั้งต่อไป

- การศึกษาวิจัยในครั้งต่อไป ควรทำการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ โดยใช้วิธีการเก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์เยาวชนกลุ่มตัวอย่าง เพื่อให้ได้ข้อมูลในเชิงลึก ที่มีความละเอียด และใกล้เคียงกับความเป็นจริงมากยิ่งขึ้น
- ในการอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่นให้คงอยู่สืบไปนั้น จะต้องอาศัยความร่วมมือจากหลาย ๆ ภาคส่วน ดังนั้นควรทำการศึกษาวิจัยกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้สูงอายุ ผู้นำชุมชน ของท้องถิ่นนั้นๆ โดยศึกษาในประเด็นที่เกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการเผยแพร่ปลูกฝัง ให้ความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมท้องถิ่นของบุคคลกลุ่มดังกล่าว เนื่องจากบุคคลกลุ่มดังกล่าวถือเป็นปัจจัยสำคัญที่จะทำให้วัฒนธรรมท้องถิ่นถูกรักษาไว้ไม่ให้สูญหายไปด้วยเช่นกัน

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

- น้ำทิพย์ มณฑาทอง. (2547). การอนุรักษ์วัฒนธรรมพื้นเมืองล้านนา ของครูโรงเรียนประถมศึกษาสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลำปาง เขต 2 อำเภอเกาะคา จังหวัดลำปาง. ลำปาง: สถาบันราชภัฏลำปาง
- วังทราย อินทะวัน. (2553). พฤติกรรมการบริโภคสื่อประเภทต่างๆ ของวัยรุ่นในจังหวัดเชียงใหม่. คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์. (2538). พฤติกรรมผู้บริโภค. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.
- สุธีรา ฝาโกลสถิตย์. (2543). คุณภาพชีวิตชุมชน : กรณีศึกษาชุมชนรอบศูนย์กลาง สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร. กรุงเทพฯ: คณะศิลปศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล

ภาษาอังกฤษ

- Atkin, Charles K. (1973). *Anticipate communication and mass media information seeking public opinion quarterly*. New York: Free Press
-